

3. Пащенко А.С. Особливості розкриття злочинів, пов'язаних з домашнім насильством: дис. ... канд. юр. наук : 12.00.09 / Пащенко Анастасія Сергіївна. — Волгоград, 2005. — 182 с.

4. Вікіпедія (вільна енциклопедія) [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://uk.wikipedia.org> — Заголовок з екрану.

5. Шуба В. Захист дітей від експлуатації — першочергове завдання прокурорів / В.Шуба // Вісник прокуратури. — 2003. — №2. — С.90-92.

6. Попередження насильства в сім'ї : Звіт міського голови Кам'янця-Подільського за 2009 рік [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://info.kp.km.ua/content/view/1704/39/lang,uk/> — Заголовок з екрану.

7. Про попередження насильства в сім'ї : Закон України від 15 листопада 2001 року №2789-III // Відомості Верховної Ради. — 2002. — №10. — ст.70 (із змінами).

8. Ковальова О.В. Діяльність служби дільничних інспекторів міліції щодо попередження насильства в сім'ї: дис. ... канд. юр. наук : 12.00.07 / Ковальова Олена Володимирівна. - Х., 2008. - 238 с.

~Адміністративно-правова діяльність ОВС у сфері здійснення дозвільної системи~

Кучерук К.О., викладач кафедри адміністративної діяльності Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

Адміністративна діяльність посідає перше місце тому, що вона є найбільш значною й великою за обсягом, в її реалізації задіяно більшість працівників органів внутрішніх справ.

Адміністративну діяльність органів внутрішніх справ можна визначити як специфічну, виконавчо-розпорядчу, підзаконну, державно-владну діяльність з організації та здійснення охорони громадського порядку, забезпечення громадської безпеки, попередження й припинення злочинів та інших правопорушень.

Ця діяльність поєднує в собі дві складові частини: діяльність щодо виконання законів, нормативних актів управління, виданих з питань регулювання громадського

порядку, здійснення права давати обов'язкові до виконання вказівки, застосовувати в необхідних випадках заходи адміністративного впливу, а також видавати в межах наданих повноважень акти управління (зовнішня), і організаційну діяльність самого апарату міліції (внутрішня).

Важливе місце в охороні громадського порядку та громадської безпеки займає дозвільна система, яка передбачає обов'язкове отримання дозволів на здійснення певних дій підприємствами, установами та організаціями, а також окремими громадянами. Це організаційно-правова діяльність, що здійснюється державою з метою забезпечення своїх економічних та соціально-політичних інтересів, для створення необхідних умов нормальної діяльності державних та громадських організацій, додержання законності, охорони власності та забезпечення громадської безпеки.

Для аналізу адміністративно-юрисдикційної діяльності міліції у сфері дозвільної системи доцільно поділити цю сферу на декілька галузей, якими опікуються певні служби та підрозділи міліції.

Першою і найбільш важливою, на мою думку, такою галуззю є питання забезпечення контролю за обігом зброї в Україні та видавання дозволів на користування нею.

Головним завданням органів внутрішніх справ України є запобігання вчиненню злочинів з використанням зброї, тому видання дозволів є тим важелем, який впливає на цю ситуацію. Практичні питання видачі дозволів, контролю за населенням, яке володіє зброєю, вилучення зброї вирішують працівники органів внутрішніх справ, що працюють у службах дозвільної системи, службі дільничних інспекторів міліції та інших підрозділах МВС України.

На етапі реформування діяльності органів виконавчої влади, спрямованої на забезпечення правопорядку, громадської безпеки, прав і законних інтересів громадян, великого теоретичного та практичного значення набуває усвідомлення сутності, призначення та меж функціонування дозвільної системи. Особливо актуальним

воно є для України на сучасному етапі трансформації теорії та практики адміністративного права й адміністративної діяльності. Це стосується забезпечення прав і свобод людини, кардинальних змін у правовому регулюванні відносин між особою та державою в напрямі розширення зон адміністративної свободи громадян загалом та у сфері громадської безпеки і дозвільної системи зокрема.

Дозвільна система регулює коло суспільних відносин щодо особливого порядку обігу спеціально визначених предметів, матеріалів, речовин і засобів, безконтрольне використання яких може заподіяти шкоду державі й особі, а також особливий порядок відкриття та функціонування окремих підприємств, майстерень і лабораторій і контроль з боку держави за дотриманням зазначеного порядку. Таку думку протягом 1950-1970-х рр. висловлювали вчені-адміністративісти: М. І. Єропкін, Ю. М. Козлов, А. Є. Луньов та ін. Безперечно, дозвільна система, яку здійснюють органи внутрішніх справ, є важливим засобом режимно-правового забезпечення інтересів держави у сфері охорони громадського порядку, громадської безпеки, охорони прав і законних інтересів громадян, запобігання злочинам та іншим правопорушенням. Але таке тлумачення, як вважає І. Г. Кириченко, призводить до неправильного визначення дозвільної системи загалом як виключної форми діяльності державного апарату управління.

Серед проблем організаційно-правового забезпечення громадської безпеки, у тому числі за допомогою дозвільної системи в державному управлінні, проблема правового забезпечення є пріоритетною.

Без систематизації та стандартизації дозвільної системи держава не може ефективно здійснювати функцію охорони суспільної безпеки і порядку, а громадяни істотно обмежуються щодо можливості реалізації конституційного права на захист своїх інтересів.

Нині виникла об'єктивна потреба в систематизації законодавства України у сфері здійснення дозвільної системи шляхом її реформування, а саме:

- 1) чіткого визначення предметів та об'єктів дозвільної

системи, її принципів;

2) перегляду системи органів, які здійснюють дозвільну систему, законодавчого закріплення їх вичерпного переліку та правового статусу;

3) удосконалення механізму захисту прав осіб, які звертаються в органи дозвільної системи, тощо.

Зазначені напрями реформування дозвільної системи можуть розглядатись як елементи загальних стандартів, єдиних для всієї системи державних органів, що здійснюють дозвільну систему. Їх доцільно було б закріпити в Законі України «Про дозвільну систему».

Негайного врегулювання потребують і питання обігу зброї в Україні. Доводиться констатувати, що правова регламентація цієї ділянки суспільних відносин у нашій державі не відповідає вимогам часу і містить безліч прогалин. Чинним законодавством зовсім не враховані питання щодо існування та обігу в Україні зброї, яка має культурну цінність: антикварної, меморіальної, художньої тощо. Є окремі види зброї, які взагалі не можна зарахувати до жодної з категорій, установлених наказом МВС України № 622 від 21 серпня 1998 р. Це свідчить про те, що класифікація зброї за техніко-криміналістичним критерієм і цільовим призначенням, наведена у згаданому наказі, є не зовсім вдалою.

Доцільно поряд із визначеними критеріями використовувати критерій ступеня вражаючих властивостей зброї та його небезпеки для життя і здоров'я людини. За цим критерієм пропонується розділити зброю на три групи: приголомшуючу, травматичну і смертельну. Така класифікація дозволить охопити всі існуючі види зброї та диференціювати застосування кримінально-правових і адміністративно-правових санкцій.

З метою підвищення ефективності адміністративно-правового регулювання обігу зброї в Україні, недостатньо оновлювати лише нормативно-правову базу, необхідно вдосконалювати адміністративно-правовий механізм у цьому напрямі загалом. Розробляючи й удосконалюючи відповідні нормативно-правові акти, необхідно розвивати

адміністративні правовідносини, що виникають у сфері обігу вогнепальної зброї, і, насамперед, підвищувати ефективність діяльності органів дозвільної системи, інших правоохоронних органів, наділених державно-владними повноваженнями щодо ухвалення відповідних рішень, здійснення контролю, проведення відповідних профілактичних заходів тощо.

**~Skimming – фінансові злочини, пов'язані
із використанням банкінгу~**

**~Skimming – przestępstwa finansowe związane
z bankowością elektroniczną~**

Маліновська І. (Malinowska I.), старший викладач Інституту досліджень організованої злочинності та тероризму Вищої школи поліції в м. Щитно (Республіка Польща), підінспектор поліції

Піатковська Б. (Piątkowska B.), викладач кафедри безпеки Вищої школи безпеки в Познані (Республіка Польща), підінспектор поліції

У дослідженні проаналізовано використання фінансових злочинів, у тому числі й пов'язаних із використанням банкінгу із суміжними сферами, зокрема торгівлею людьми, наркотрафіком, торгівлею зброї. Розкрито термінологічну базу, приділено увагу законодавчому забезпечення протидії злочинам у досліджуваній сфері.

Wstęp

Bardzo wyraźny rozwój nowoczesnych technologii w ostatnich trzech latach oraz związane z tym rozwój elektronicznych form płatniczych – pomimo iż niesie za sobą wiele korzyści – to stał się również impulsem dla zorganizowanych grup przestępczych, których działania